

Palīdzēt citiem atpazīt Gara čukstus

Vikija F. Matsumori

Otrā padomniece Sākumskolas vispārējā prezidijā

Mēs varam palīdzēt citiem labāk iepazīt Gara pamudinājumus, kad dalāmies liecībā par Svētā Gara ietekmi savā dzīvē.

Dienas beigās kāds misionāru pāris dodas uz mājām, kad pēkšņi viens no tiem pagriežas pret otru un saka: “Es jūtu, ka mums ir jāapstājas vēl šajā vietā.” Mājskolotājs sajūt pamudinājumu piezvanīt ģimenei, kuru viņš apmeklēja vēl pirms pāris dienām. Jauna sieviete plāno apmeklēt skolas draugu ballīti, taču jūt, ka šoreiz jāpaliek mājās.

Kā misionāri zināja, ka jāklauvē pie tām durvīm, aiz kurām kāds bija lūdzis par to? Kā mājskolotājs zināja, ka jāpiezvina ģimenei, kurai ārkārtīgi bija nepieciešama palīdzība? Kā jaunā sieviete zināja, ka viņai ir jāatturas no situācijas, kurā tiktu kompromitētas viņas vērtības? Katrā no šīm situācijām viņi tika vadīti caur Svētā Gara ietekmi.

Līdzīga pieredze regulāri atkārtojas ar Baznīcas locekļiem visā pasaulē, un ir tādi, kuri Gara vadību savā dzīvē vēlas sajust katru dienu. Lai gan katrs cilvēks var iemācīties atpazīt Gara čukstus, šis mācīšanās process var tikt veicināts, kad citi mums palīdz saprast vairāk par Svēto Garu, dalās savās personīgajās liecībās un nodrošina vidi, kurā var sajust Garu.

Doktrīnas saprašana

Par to, cik svarīgi palīdzēt citiem saprast, ir rakstīts Mācībā un Derībās. Vecākiem “Ciānā vai jebkurā no tās stabiem, kas ir izveidoti,” tiek teikts palīdzēt saviem bērniem „saprast mācību”.¹

Vai esam klasē, misionāru pārrunās vai ģimenes mājvakarā, doktrīnas par Svēto Garu mācīšana var palīdzēt citiem izprast šo svarīgo dāvanu. Mēs mācāmies, ka, lai gan “Kristus Gars ir dots katram cilvēkam, lai viņš varētu atšķirt labu no ļauna,”² tiesības uz nepārtrauktu Svētā Gara klātbūtni tiek dotas, Baznīcas locekļiem šo dāvanu saņemot caur roku uzlikšanu no tiem, kam ir attiecīgās pilnvaras.³

Ja esam cienīgi, šī klātbūtne var būt pastāvīga. Mums ir teikts, ka “Tā Kunga Gars nemīt nešķīstos tempļos”⁴ un ka tad, kad „tikumība rotā [mūsu] domas nepārtraukti; tad ... Svētais Gars būs [mūsu] pastāvīgais pavadonis”.⁵

Svētie Raksti un pravieši māca, kā var sajust šo pastāvīgo klātbūtni. Tas Kungs mums saka: “Es pateikšu tev tavā prātā un tavā sirdī ar Svēto Garu, kurš nāks pār tevi un kurš mitīs tavā sirdī.”⁶ Ēnoss paziņoja: „Un, kamēr es ... tā pūlējos garā, lūk, Tā Kunga balss atkal nāca manā prātā.”⁷ Džozefs Smits teica: “Kad jūs sajūtat tīru saprātu ieplūstam jūsos, tas var jums dot pēkšņu ideju straumi ...”⁸ Prezidents Henrijs B. Airings aprakstīja

Svētā Gara ietekmi kā “mieru, cerību un prieku. ...” Viņš piebilda: “Gandrīz vienmēr es esmu sajutis arī apgaismību.”⁹

Tomēr manu mīļāko raksturojumu sniedza astoņus gadus vecs zēns, kas tikko bija saņēmis Svēto Garu. Viņš teica: “Tā bija saulaina sajūta.”

Dalīties personīgajā liecībā

Tomēr ne vienmēr ir viegli uzreiz atpazīt šos „saulainos” brīžus. Mormona Grāmata mums stāsta par dažiem ticīgiem lamaniešiem, kas “tapa kristīti ar uguni un ar Svēto Garu, un neapzinājās to.”¹⁰ Mēs varam palīdzēt citiem labāk iepazīt Gara pamudinājumus, kad dalāmies liecībā par Svētā Gara ietekmi savā dzīvē. Atcerieties, ka dažas pieredzes ir pārāk svētas, lai ar tām dalītos. Tomēr, kad dalāmies liecībā par Garu mūsu dzīvē, tie, kas nepazīst šos pamudinājumus, visdrīzāk tos atpazīs, kad sastapsies ar līdzīgām sajūtām.

Es biju pirmā no savas ģimenes, kas pievienojās Baznīcai. Būdama astoņus gadus veca, es sagaidīju, ka pēc manas kristīšanās jutīšos kaut kā citādi. Godīgi sakot, vienīgais, ko es jutu, kad mani izcēla no ūdens bija ... ka esmu viscaur slapja. Es biju domājusi, ka notiks kas pamatīgāks, kad mani konfirmēs. Tomēr, lai gan pēc tam, kad saņēmu Svēto Garu es jutos laimīga, nekas citādāks, kā pirms tam, nenotika.

Nekas nemainījās līdz pat nākošās dienas gavēņa un liecību sanāksmei, kad piedzīvoju to, ko tagad atpazīstu kā Svētā Gara ietekmi. Brālis stāvēja, lai sniegtu savu liecību un pastāstītu par svētību piederēt Baznīcai. Es sajutu siltuma vilni pārplūstam pār mani. Pat būdama astoņus gadus veca, es sapratu, ka tas bija kaut kas atšķirīgs. Es sajutu mieru, kas mani pārņēma, un skaidri jutu, ka Debesu Tēvs ir apmierināts ar mani.

Nodrošināt vidi, kurā var sajūst Svēto Garu

Ir vietas, kurās ir vieglāk sajūst Svēto Garu. Dažas no šādām vietām ir liecību sanāksmes un vispārējās konferences. Protams, tempļi ir šādas vietas. Katram no mums ir pārbaudījums nodrošināt vidi, kurā ik dienas mūsu mājās un ik nedēļu baznīcā var sajūst Garu.

Viens no iemesliem, kādēļ mēs tiekam mudināti lūgt un lasīt Rakstus katru dienu, ir lai abas šīs darbības ieaicinātu Garu mūsu mājās un mūsu ģimenes locekļu dzīvē.

Tādēļ, ka bieži Gars tiek raksturots kā klusa, mierīga balss,¹¹ ir svarīgi, lai mūsu dzīvē būtu arī klusuma brīži. Tas Kungs ir teicis mums: „Esiet mierīgi un ziniet, ka Es *esmu* Dievs.”¹² Ja mēs nodrošinām mierīgu un klusu laiku katru dienu, kad mūs nebombardē televīzija, dators, video spēles vai personīgās elektriskās ierīces, mēs sniedzam iespēju šai mierīgajai, klusajai balsij dod personīgu atklāsmi un čukstēt nepieciešamo vadību, apliecinājumu un mierinājumu.

Līdzīgi mēs varam nodrošināt tādu vidi baznīcā, kas ļauj Garam sniegt dievišķu apliecinājumu par to, kas tiek mācīts. Skolotāji un vadītāji dara daudz vairāk par stundu mācīšanu vai sanāksmju vadīšanu. Viņi sekmē Gara čukstus katram Baznīcas loceklim. Elders Ričards G. Skots ir teicis: „Ja savās attiecībās ar studentiem jūs nepaveiksiet neko citu, kā vien palīdzēsiet tiem atpazīt un sekot Gara pamudinājumiem, jūs neizmērāmi un

mūžīgi svētīsīt viņu dzīvi.”¹³

Saulstariņu skolotāja ietina katru savas klases bērnu segā, vienu pēc otra, lai mācītu tiem, ka Svētā Gara sajūtas līdzinās siltuma un drošības sajūtām, kas rodas ietīnīties segā. Māte, kas viesojās klasē, arī dzirdēja šo stundu. Daudzus mēnešus vēlāk šī māte pateicās skolotājai. Viņa pastāstīja, ka toreiz, kad viņa pavadīja savu jauno meitu uz Sākumskolu, viņa bija neaktīva.

Vairākas nedēļas pēc šīs stundas, māte pārcieta spontāno abortu. Viņu pārņēma sāras, kad pēkšņi viņa sajuta lielu siltumu un mieru. Bija sajūta, ka viņu kāds būtu ietīnījis segā. Viņa atpazīna Gara apliecinājumu un zināja, ka Debesu Tēvs pazina viņu un mīlēja viņu.

Ja mēs sāksim saprast Gara čukstus, mēs spēsim sadzirdēt Viņu mācām mums „valstības miermīlīgās lietas”¹⁴ un „visu, kas [mums] jādara.”¹⁵ Mēs atpazīsim atbildes uz savām lūgšanām un zināsim, kā pilnīgāk ik dienas dzīvot saskaņā ar evaņģēliju. Mēs tiksim vadīti un aizsargāti. Un mēs varēsim attīstīt šo dāvanu, sekojot šiem garīgajiem pamudinājumiem. Vissvarīgākais — mēs sajūtīsim Viņu liecinām mums par Tēvu un Dēlu.¹⁶

Kad kā jauna sieviete apmeklēja jauniešu konferenci, es sajutu Garu sniedzam man liecību par atjaunotā evaņģēlija patiesumu. Sagatavojoties liecību sanāksmei, mēs dziedājām „Šis Dievišķais Gars”. Es šo dziesmu vairākas reizes biju dziedājusi Svētā Vakarēdiena sanāksmēs. Taču šoreiz, gandrīz ar pašu pirmo noti, es sajutu Garu. Kad mēs dziedājām vārdus „Šai dienā no jauna mūs laimībā sauc”, es zināju, ka tas ir kas vairāk kā jauka dzeja — tā ir skaista patiesība.¹⁷

Svētais Gars ir apliecinājis man, ka Dievs Tēvs dzīvo. Viņš mīl katru no mums. Viņš pazīst mūs individuāli un personīgi. Viņš dzird mūsu sirds lūgšanas un Viņš atbild uz šīm patiesajām lūgšanām.

Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs un Pestītājs. Viņš nāca uz Zemes laiku pilnībā, lai izpirktu mūsu grēkus. Un Viņš nāks atkal. Šie un visi citi manu liecību veidojošie evaņģēlija aspekti manā sirdī ir tik spēcīgi, pateicoties Svētā Gara ietekmei. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. M&D 68:25.
2. Moronija 7:16.
3. Skat. *Uzticīgi ticībai* (2004), 83.
4. Helamana 4:24.
5. M&D 121:45–46.
6. M&D 8:2.
7. Ēnosa 1:10.
8. Džozefs Smits, *History of the Church*, 3:381.
9. Henrijs B. Airings, “Gifts of the Spirit for Hard Times,” *Ensign*, 2007. g. jūnijs, 18.
10. 3. Nefijs 9:20.
11. Skat. 1. Ķēniņu 19:12; 1. Nefija 17:45; M&D 85:6.
12. Psalmi 46:10; skat. arī M&D 101:16.
13. Ričards G. Skots, *Helping Others to Be Spiritually Led* (uzruna reliģijas skolotājiem, 1998. g. 11. aug.), 3; *Teaching, No Greater Call* (1999), 48.
14. M&D 36:2.
15. Skat. 2. Nefija 32:1–5.
16. Skat. 2. Nefija 31:18.
17. „Šis dievišķais Gars”, *Baznīcas dziesmas*, 28.